

serveringssaltet. Hvis det forbydes, vil det betyde et Tab her i Landet af Hundrede Tusinder af Kroner om Sommeren, ja, jeg tror endog af meget, meget større Beløb. Der indsendes f. Eks. fra Slagterierne til Hovedstaden i den varme Tid alt Smaakød, altsaa Hjerner, Nyrer, Lever, Mørhrad, pakket i Fustager, alt sammen drysset med Konserveringssalt, og det kommer herind i fuldkommen uskadt Tilstand. Undlades Tilsætningen, vil alle disse tæt sammenpakkede mindre Stykker af Svin komme ind i slimet, fedtet og ganske sikkert for det meste ildelugtende Tilstand. Det er et af de Tilbageskridt, som Loven og de Anordninger, der ledsager den, vil bevirke, og som den praktiske Handel absolut ikke kan acceptere.

I Anledning af, at det rygtedes, at jeg skulde tale her paa den praktiske Handels Vegne, har jeg modtaget en Skrivelse med den varmeste Opfordring til at virke for, at de Stoffer, som jeg her har nævnt, blev bibeholdt. Jeg skal ikke trætte med at oplæse denne Skrivelse, thi da der antagelig vil blive nedsat Udvalg, vil den kunne komme frem dér. Jeg skal blot nævne, at den er underskrevet af Andelssvineslagteriernes Fælleskontor i København, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsgivere i Fedevarerforretninger og Pølsefabrikker for København og Omegn, Foreningen af Fedevarerhandlere og Pølsefabrikker for København og Omegn samt Foreningen af Indehavere af Pølsefabrikker, Salterier og andre dermed beslægtede Virksomheder i København og Omegn — det er to Foreninger med omtrent samme Navn —, Grosserer-Societetets Fedevarersektions Udvalg, Høkerforeningen i København, Københavns Slagterelav, Slagtermesterforeningen for København og Omegn og Arbejdernes Kødforsyning. Som det vil ses, spænder Protesten mod disse Bestemmelser over saa godt som hele den Del af den danske Befolkning, der beskæftiger sig med Tilvirkning af Fedevarer, og det turde have ikke saa ringe Betydning.

Dernæst indeholder det Udkast til Anordning om Pølser m. v., som ledsager Lovforslaget, en Bestemmelse om, at det Mel, som det er tilladt at tilsætte bestemte

Kødpølsesorter, skal erstattes med saa og saa mange Procent — saa vidt jeg husker 3 — Melstivelse. Nu vil jeg nok spørge, hvorledes Fabrikanterne skal veje Stivelseindholdet ud. Loven maa ganske simpelt sige: saa meget Hvedemel og saa meget Kartoffelmel maa der sættes til. Da det Kvantum Stivelse, som indeholdes i Hvedemel og Kartoffelmel, er højst forskelligt, vil man se, at de handlende meget let vil kunne brænde sig paa dette Punkt og derved udsætte sig for de meget betydelige Bøder, som er fastsat for Overtrædelse af Loven. Jeg er ingen Modstander af store Bøder; tværtimod har jeg i sin Tid, da Lovforslaget om illoyal Konkurrence var til Behandling, foreslaaet Bøderne sat betydeligt op, da det giver mere Respekt for Loven, at Bøderne er høje. Men jeg er en bestemt Modstander af, at man ved Bestemmelser, der næsten kræver en Analyse, skulde kunne fange de handlende paa disse Punkter. Jeg er sikker paa, at hvis Konserveringsmidlerne f. Eks. tages bort fra noget saadant som Kødfars, som ikke enhver Slagter faar udsolgt hver Dag, men kan gemme til næste Dag, vil Forgiftningstilfældene blive meget hyppigere, end de hidtil har været. Det er ogsaa et Punkt, der maa ses meget nøje paa. Jeg er overbevist om, at det vil blive Tilfældet. Næsten alle Forgiftningstilfælde ved fordærvede Levnedsmidler, som man har konstateret, skyldes fersk Kalvekød, saa godt som aldrig tilberedte Varer.

Lovforslaget møder endvidere en Del Modstand indenfor forskellige Industrikrædse, f. Eks. blandt Eddikebryggerne herhjemme, som er vant til at brygge Drueeddike, der har en vis Aroma. De vil kunne faa paaført Konkurrence gennem den saakaldte Eddikesyre, der fortyndet med Vand sælges for Eddike. Det er et Produkt, der er udvundet af Træstoffer, væsentlig i Sverige, men ogsaa i Tyskland, og som skulde træde i Stedet for Drueeddiken. Kommissionen foreslaar endda, at den skal have et saa dejligt Navn som destilleret Eddike, medens det faktisk ikke er en Smule andet end Eddikesyre, fortyndet med Vand. Enhver, der ser de to Flasker, den ene med Drueeddike, den anden med destilleret eller dobbeltdestilleret Eddike, vil naturligvis tage efter Etiketten det sløjeste Indhold.